

160 Pièce
INDO-CHINOIS

712

DEPOT LEGAL
INDOCHINE

Nº 23969

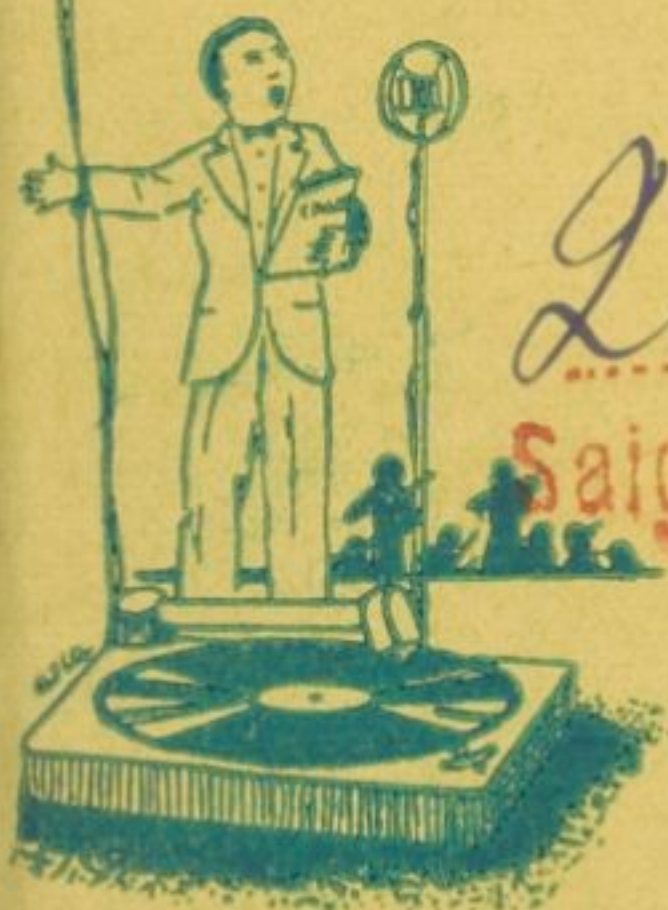
VONG CỔ

3

DAN TÀI-TỬ

0 \$ 10

Thường lấy hơi ở Radio
và đĩa Asia, Béka

TIRAGE

2000

exemplaires

Saigon le 19/

1938

P. IMPRIMERIE BAO-TON

MME DIEM VAN KY

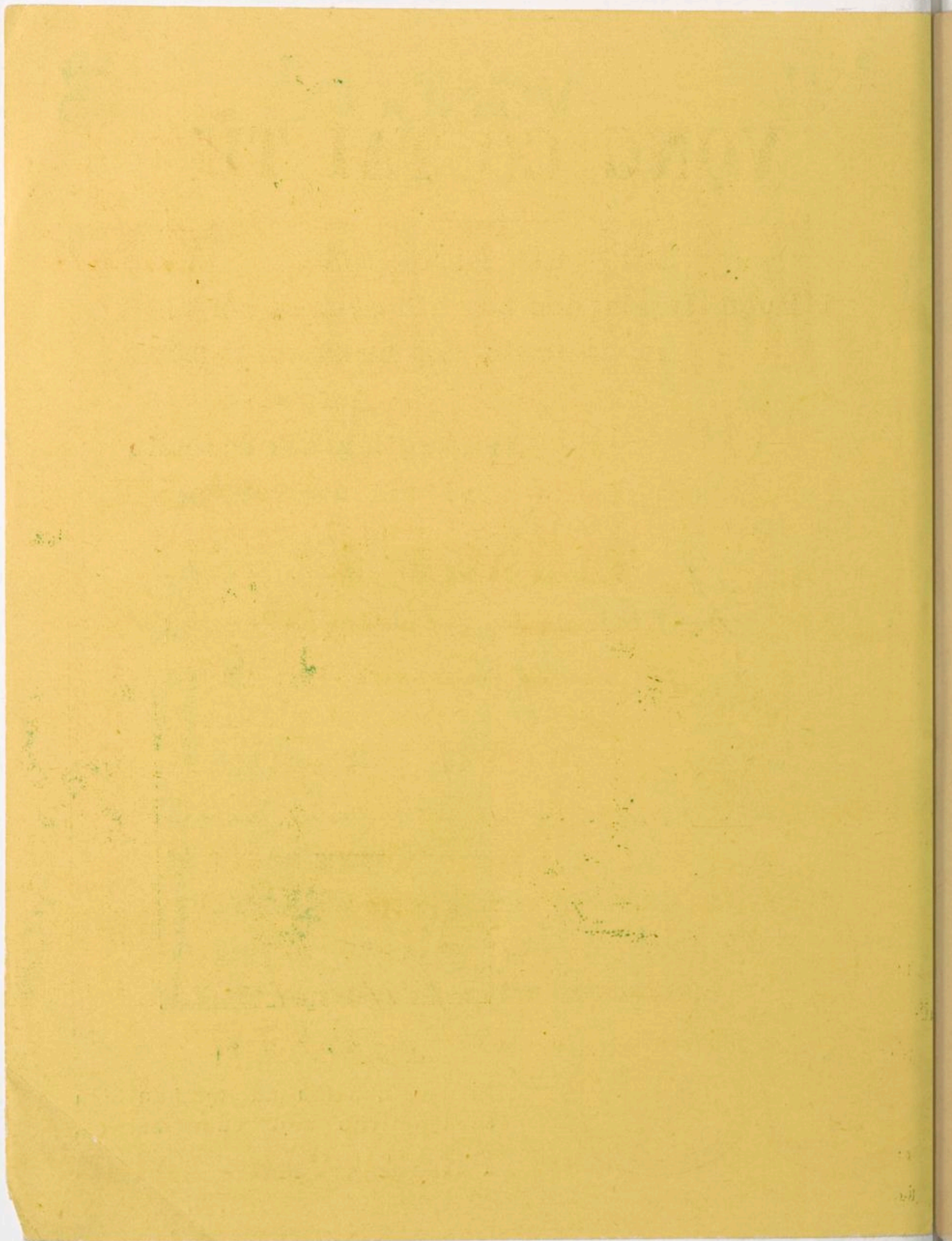
Thư

M. NĂM NGHĨA

Vì nào mua đĩa hát tại bốn-hiệu
sẽ tặng cho một cuốn bài ca.

PHẠM - VĂN - THÌNH

VỌNG CỔ TÀI TỬ

DEPT. LEGAL
INDOCHINA

No 23969

MƯỢN LẤY TIẾNG ĐỜN.

1. Mượn lấy tiếng đờn hòa với giọng ca nỗi lòng
anh tỏ ra cho tình nương em rõ thấu.
2. Em ôi ! mảnh u tình này anh mang nặng đã từ
lâu khó giữ kính mãi trong tâm.
3. Mới bạo gan thi thố ra đây cho em đừng tưởng
là vì tơ lòng vương vấn tự bấy lâu.
4. Mong tình lắm lúc tình say lắm lần cay đắng
nhưng mà trăm cay ngàn đắng em nào thấu
rõ cho nỗi lòng.
5. Trách bấy ông tơ nữ đem chi mối tình cay
nghiệt hờ hững éo le đành để cho anh cam
chịu lao đao lận đận chơi vơi chìm nổi
trong bể tình sâu.
6. Đau xót thay lòng ai nữ gợi chi mối tình duyên
kia khiến cho quả tim ta khô, buồn gan ta
héo, say mê ngây ngất ngần ngơ tâm hồn.

(T. T N. 3)

16. Ludoch. Pierre
712

7. Tuổi xanh gởi tình niên thiếu, nụ cười đầm ấm
làm cho rung động tấm tình xuân đau xót lá gan
vàng, lòng anh mẫn luống ai hoài buồn tủi
đau thương.

8. Gió thổi lai rai đẩy đưa cục, mai xao xiếng
dường như động đến cõi lòng này em ôi có
rỏ cho chẳng nổi sầu đây riêng mình anh
chịu đều đau đớn tha thiết trăm chịu trăm
cang áo nảo dưới ngọn đèn khuya bình anh
đối bóng, hết than đến thở hết mơ đến ước,
ước mong cùng em sống trong tình yêu đương
đầy hạnh phúc mới phỉ nguyện lòng anh
nguyện vọng đã từ lâu.

9. Đau thương vì yêu nhớ lòng anh mẫn tư tưởng
sống trong cảnh khổ tâm hồn em ôi chẳng
trong mong chi ngày vui đẹp trước khi anh
muốn đem vào mối tình u ất vẫn vơ vơ
nguồn cội.

10. Nỗi đau thương lòng tư tưởng, đã in sâu vào
trong gan óc tâm đầu rồi khiến cho tâm hồn

khô héo chắc là anh không dám lăn lóc trong
cỏi đời này cho đến ngày cùng chung mà phải
mang lấy cảnh khổ đau mãi đeo đuổi bên
lòng anh.

11. Em ôi ! đôi ta tuy rằng đôi ta chưa cùng nhau
hẹn hò đang dín thơ không trao tình chưa
đôi ấy chẳng qua là vì hoàn cảnh cho nên
anh phải đành cam tự rõ lấy nỗi tình.

12. Khẩn khẩn trong lòng mỗi sâu bùng khuôn
đoài đoan chẳng biết đến ngày nào anh sẽ
sốt chia nỗi tình đau khổ hay là mãi luống ai
hoài thất vọng với nỗi niềm chất chứa
không khui.

13. Phải chăng đôi ta chẳng nợ đành kiếp trước
ba sinh không nguyện ước ngày xưa nên đến
nay phải chịu dờ dang, khó cùng nhau sum
hiệp chữ trút mai nhìn ngọn hồng đăng khi
mở khi tỏ, khiến cho tâm cang tê tái náo nùng
đường như người mất trí kẻ lại không hồn.

14. Ôi kiếp xưa anh có tội tình chi mà ngày nay
phải mang lấy cảnh khổ đau.
15. Nếu không duyên thì xui quen biết chi nhau để
lời ăn tiếng nói những nụ cười xinh những
câu tình tứ đã in sâu vào gan óc đến nay
không thể quên tằm lòng của em cho đành.
16. Tào hóa nợ đặng cay chi bấy đau đớn thay cho
cảnh ấy tình này nợ kia trót đã vương nỗi
niềm nợ lở mang, than ôi gánh sầu chất chứa
lòng đau vết thương tâm lại rướm máu đào.
17. Anh đã cạn nghĩ nên đem mấy lời tâm huyết
này tỏ ra cho em tường nếu may mà dặt thành
sở nguyện hay thất vọng anh cũng vui lòng
miễn em đừng quá nệ gì giai cấp mà đành để
cho anh phải chịu chìm nổi âu sầu.
18. Vậy mấy lời này có thấu đến tai em rồi xin em
chớ quá chặt lòng mà dễ dãi dang những điều
anh nguyện vọng lời chẳng đoái lời mà để
thân anh phải ngầy ngất trong bể ái nguồn ân
mang nặng lấy khối tình si.

19. Anh mắng để tâm xu hướng đến em mà thân
hình phải trụy lạc vào con đường chông gai
em ôi anh muốn tìm hạnh phúc của tình
chung mà sao nó rối loạn cả tư lòng.

20. Nặng sầu tuyệt vọng tình lai láng khôn hàng
trăm năm mang lấy vết thương tâm, ôi tri kỷ
bạn tình trong khắc canh tàn bề lòng đang say
tĩnh mộng chung tình.

VONG-CỒ.— CHẤP MỐI TƠ MÀNH

1. Anh ôi ! chấp mối tơ mảnh, tôi ngỡ cùng ai cho
được đặt thành tròn câu giai ngẫu.
2. Tôi có ngờ đâu, hương càng nồng với lửa đang
dục mà sao vui nọ chẳng có dặng tiếp vui.
3. Mái huyền ông khéo xui chi cho bến sông tương
sóng lặng gió êm rồi bỗng đâu gảy nhịp tôi
còn mong làm chi cho ô thước bắt cầu.
4. Trăm mối ngồn ngan én nhận đôi phan mây
tan nước chảy nhớ đến lời minh sơn thệ hải
thì sầu nọ tôi vẫn hườn sầu.

5. Chạnh nỗi niềm riêng nếu không liền cánh chim
thì tôi cũng đành cam thất vọng với tình trường.
6. Nay đây mà vì như đôi lứa ta keo sơn gắn chắc
mà chịu cách mặt xa hình dẫu cho sắt đá cũng
phải núng nao hưởng chi là chàng mà chẳng có
xót đau
7. Vậy thôi chiếc thuyền tình em đã gay chèo đặng
có ngó về nơi bến củ.
8. Anh đây anh cũng vui lòng vì đôi lứa không
có nợ phần gập gở mà nay đây không có nợ
duyên khiến cho rẽ tủy chia uyên.
9. Nhưng mà cái nỗi yêu nhau nó đã lớn lao dường
như trời cao với bể rộng.
10. Em mến anh chỉ mến vì tài anh có thương em
thì vì nết chớ nào phải vì hoàng kim hay là
thế lực bất ương.
11. Con nhận đành kêu sương nơi cúi bái con én
cam khóc hận nơi đầu gành.
12. Thôi thì tôi chúc cho em buồm thuận mái xuôi

vui vầy càng lệ nay để cho én toan dùng dầy
nơi dựa chốn sâu thành.

13. Nầy nầy anh ôi hề bạc phận thì đành dả đành
chớ biết ái đâu ân rằng ái ân tôi đây thêm ngại
cho 2 chữ ái ân.

14. Thà là cam trôi nổi chốn hồng trần bạn cùng
non nước mà thân tôi đặt toàn thân.

15. Chớ nghĩa mà chi tình mà chi hề chung cuộc
rồi chịu nghĩa đoạn tình ly phải mang lấy
khổ sầu tình.

16. Ví như ta đây mà tâm uyên có bất thành thì
anh cũng nhớ trước mai tái ngộ cho trọn tình
lại với nhau trong cái buổi cháo rao.

17. Rào đón tin ong tường ngăn sử điệp sợi giây
tơ phím mai trúc đôi ta đây có nhắn nhủ
cùng bạn vàng.

18. Vậy thôi buổi ban đầu tiếng thỏ thẻ màng,
thề rằng trăm năm vẹn nghĩa đá vàng em còn
nhớ hay dả quên rồi đi chẳng.

19. Phú có văng trắng tiết thay cho ai đổi trắng ai
thay đen, ai bạc ngải, ai phụ phản.
20. Chớ còn nơi trượng loan ai cùng ai tình nồng
nghĩa nặng, còn chốn cô phòng riêng mình
anh ngâm đắng với treu cay.
-

VONG-CỔ. — SAU KHI EM CÓ THÁC ĐI RỒI.

1. Sau khi em có thác đi rồi thì linh hồn của em đây
sẽ vẫn vơ nơi văng mây hay là trước gió.
2. Em quyết vẫn vương theo bên mình anh đắng
phò hộ ngày đêm.
3. Cái kiếp này đây đôi lứa ta đã chẳng có may
mà lỡ mỗi duyên hài.
4. Vậy em đây em xin đi trước anh họa may ra đôi
ta còn ngày gặp gỡ nơi chốn diêm đài.
5. Ôi ! kể từ đây trong lúc đêm khuya anh nên
ngước mặt xem trời.
6. Hễ khi nào anh thấy sao kia đang lấp lánh ấy
chính hương hồn em hiện về đây có thăm
tình anh.

7. Hay là chàng thấy bóng cây kia đang lao xao
kia nơi trước gió.

8. Ấy chính là hồn quế nọ em hiện về đây có tiếm
anh.

9. Anh liên.—Châu ôi ! em nhớ đến anh mà tưởng
đến anh em xa xót đau như dao cắt từ đoạn ruột.

10. Em không dạ phụ chàng, ngày hôm nay đành
cam giả dạn bạc bể mới là đau.

11. Ôi ! nào ai nỡ đành đi đốt quán lại với phá cầu.

12. Nỡ để cho chốn sông tương con én kêu sương
con nhận đành cam khóc sầu.

13. Anh liên—Châu ôi ! Cái nước non này thiếp với
chàng đã ấp yêu từ bấy lâu nay.

14. Ngày hôm nay cũng tại chốn này, anh nỡ làm
những điều oan khổ cũng tại là đây.

15. Em xa anh cũng đành cam vĩnh biệt muôn
ngày rồi.

16. Hỡi ân tình ôi ! kiếp khác thiếp với chàng tái
biệp họa may.

17. Ôi kẻ từ đây anh thì đầu non em đây phải cam
chôn trời rồi.

18. Em khóc với em sầu cái thân mất eòn anh nào
có biết cho em hỏi này anh ơi!

19. Em hạn kiếp sau làm chim liền cánh cây nọ
đây ta liền cành.

20. Ngày nay cái mối tơ duyên của đô đưa mình
đành cam lở vỡ, nếu cho thành thì họa mong
cái kiếp tái sanh.

VỌNG-CỔ

LANG THAN VƠ VẮN MỘT BÊN ĐƯỜNG

1. Lang than vơ vắn một bên đường, nhắm lúc
đêm khuya sương mờ xa xa phủ trấn.
2. Cảnh thôn quê, tư vắng lặng, mùi hoa thoang
thoảng vẫy chờ bóng hoa ở đâu nào (trời cao
điềm biết mấy ngàn sao)
3. Đêm ba mươi, trăng chôn đá núi, rạn lao thừa
dài theo một bên bờ sông những thấy mặt mờ.

4. Dầm về bên lều cỏ vẫn còn xa ngỏ liễu trông
ngàn dâu xem non sông dường như là có
nhuộm vẽ quá nên bơ thờ.
5. Một túp lều tranh, của đám dân nông phu ở bên
trời tịch mịch thấp thoáng kia là mấy ngọn
đèn lò.
6. Một vài con chim nó đi kêu đêm lạnh lưng riu
rít mà đối cùng lại với tiếng diêm canh ở trên
đầu làng, vẫn vẫn xa đưa.
7. Dừng chơn đứng lại bên đường, nghe cái tiếng
mẹ đang ru con ở trên võng đưa kéo kẹt.
8. Tôi luống mơ màng cho cái cảnh thiếu phụ trông
chồng, long đong ở nơi xứ lạ hay là góa phụ
nhớ chồng trông con mà phải khóc cùng con.
9. Hát rằng ngày ngày ra đứng bờ sông trông sông
sông chảy trông chồng chồng xa, trắng tà nó đã
qua trong mấy độ.
10. Thiếp nay ở nhà mái đầu thì sương kia nó đã
pha, ai ôi tôi buồn mà trông theo chiếc bướm

trắng giữa vời, trông vùng trắng vira xể, trông
ông trời lại cao.

11. Con ôi hãy lóng tai mà nghe tiếng của mẹ ru,
ru bởi ru bởi bởi ru năm xưa cha con đi vắng
hẹn thu năm nay cha con sẽ về, thu đã qua rồi
mẹ đây vẫn trông mà cha con cũng chưa có về.

12. Con ôi lòng mẹ ủ ê thương, thương cho chồng
mấy dặm sơn-khê hải hùng khi đi thì vó ngựa
mẹ còn trông, khi về chàng ôi chàng có biết
phòng không hiện nay đây ai kia phải đang
nào nề.

13. Nặng nề tôi cất một bước đi mang theo cái
buồn không cội không nguồn cái buồn là
buồn vẫn vơ.

14. Trời dất lạnh lòng mà tôi cảm thấy tôi lạnh
lòng cũng muốn như ai khóc người khóc
thầm tôi đây phải khóc mơ.

15. Mơ là mơ cho tuổi xuân đã qua tiếc ngày xuân
đầm ấm, thương cho mảnh tình chung vì ai
mà thàng đợi với năm chờ,

16. Thương cho khách chinh phu mà tôi lại thương
cho người goá phụ, thương chim kia nó lẻ loi
đặt dờ, thương cho người vì ai mà đêm với
ngày vô vô đơn cô.

17. Đêm càng khuya, sao càng sáng, cảnh càng êm
ả lòng người lai láng chỉ vì một mối cảm tình.

18. Mây kia phẳng lặng nước lơ dờ trên xóm vắng
tiếng gà đang trở canh đang dậy giữa nơi trời
một bầu thình thình.

19. Ôi đã ngoài ba năm dư tôi sang con đường cũ
cảnh cũ thì vẫn còn như cũ song mà cái tiếng
ru xưa nay đã không còn.

20. Tôi tiếc cho hồng nhan đã qua không có hề
trở lại, tiếc cho mấy phút êm đềm hôm nay nó
đã đi về lại với sông non.

VỌNG-CỎ.— BON, BON.

1. Bon... bon... bon.. Văng chung thỉnh phiến nảo
kinh trí huệ trưởng bồ-đề sanh đốt, nén hương
nguyên trước mỗ phần em đây xin vọng bái.
2. Anh ôi ! anh có thác đi rồi hương hồn anh có
linh thì anh hãy về mà chứng chiếu một tấm
lòng thành của em van vái ngày hôm nay.
3. Anh hỡi anh ôi ! kiếp hồng nhan của em sao mà
nó đi lắm nỗi, rồi đây lắm nỗi đoạn trường.
4. Muôn đều khóc hại nếu em mà không có nhắc
đến anh thì thôi, bớ anh ôi ! nếu em mà nhắc
đến anh chừng nào thì kể xiết làm sao đi lắm
nỗi muôn ngàn.
5. Đến ngày hôm nay anh có sống thì khôn. Có
thác thì thiên, mạng bạc anh có vắn số mà
thác xuống suối vàng.
6. Anh ôi ! hồn oan anh có phước phất nơi đám cỏ
lạnh lùng mà nếu em đốt nén hương tàn này
thì ai đi đốt cho nhau.

7. Bon bon. Nam mô A di đà bà dạ, đa tha dà đa
dạ đa diệt dạ tha, thuở anh còn đương sanh
tiền, anh sống thì là một ngôi sao đầu đầu
ai cũng yêu mến.

8. Nam mô a di rị đa tất đam bà tì, a di rị đa tì ca
lăn để thuở anh thác xuống rồi, tôi nào có thấy
ai là người họ viễn thăm anh.

9. Nam mô a di rị đa tì ca lăn đa, dà d nị dà dà
na chỉ đa ca lệ ta bà ha, như tâm nếu em
không có nhắc đến anh thì thôi, bằng em
nhắc đến anh thì càng thêm rồi đi lãnh đam

10. Còn cái thói bạc tình này nó thường anh ác cảm
trong trí não của người ta.

11. Anh ôi ! anh phải biết ở đời bây giờ, nếu ai
họ thương em họ yêu em bằng một cách giả
dối kia là.

12. Bây nhiêu đều đó em ngó thấy chừng nào thì
em nghĩ lại em thương là, thương giùm mà
đau đớn cho thân phận của chị em đàn bà.

13. Nam mô di đà phạt, anh ôi ! ngày hôm nay anh
có thác rồi, hương hồn anh mà có vẫn số về
nơi cõi giới ba.

14. Đây em nghĩ lợi rồi, em mới biết rằng có ai

đâu mà sâu sắc độc hiểm nhưt, độc địa nhưt,
cho bằng lòng dạ của người ta.

15 Anh ôi ! em nhắc đến anh như ai mà, ai họ có
thương em, họ có yêu em, yêu thương mến
bằng một cách giả dối kia là.

16 Anh hỡi anh ơi, ai họ cũng muốn chơi hoa cho
biết mùi hoa, cầm cân cho biết cân già cân
non, rồi ra ai họ cũng bạc tình thì mà phai
lợt cũng như là vôi.

17 Nam mô a di đà phật, một năm cổ kia đang
xanh mà hương gần tàn khói đà lạnh mà trước
sau thì em hiêu quạnh đang có một mình.

18 Anh ôi ! một tấm lòng thành em đây xin
nguyện đây là nguyện với đất trời sau nữa
em nguyện với thần linh, anh có thương em
thì anh chứng minh giùm cho tôi.

19 Anh ôi ! anh có chứng minh giùm em đây mấy
tiếng em than mà đôi giọt em đổ hai hàng.

20 Nam mô cứu khổ cứu nạn quan thế-Âm Bồ-
Tát, đề dẫn em xin cúi lạy gọi rằng điều
nhau mà trăm mối của em thì nó rối tợ
dường thể như là vò tơ.

— Hết —

Xin quý ngài kiểm mua cho được « Vọng Cổ nhịp 16 »
bìa có hình cô Năm Phỉ. Của Phạm-văn-Thịnh xuất bản.

NHỮNG ĐỀU ĐẶC SẮC CỦA

Dĩa hát asia

I Dĩa hát Asia là một hiệu dĩa của đồng-bào Việt - Nam làm ra.

II Dĩa hát Asia hát lớn tiếng, trong thanh rõ ràng như người ca thiết.

III Dĩa hát Asia hát không hư tiếng, càng lâu càng tốt.

Quý ngài mua dĩa hát hiệu Asia trước vừa lòng đẹp ý, sau giúp cho đồng-bào Việt-Nam trên con đường nghệ-thuật, thương mãi mau tấn bộ.

IV Quý ngài mua dĩa hát xin lựa những bài ca giống như trong cuốn này thì đi ngay lại hiệu Phạm-văn-Thịnh 177-179, Rue d'Espagne, Saigon.

Mỗi buổi chiều quý ngài muốn tiềm chốn mua vui xin mời đến hiệu **Đức - Thành - Hưng** đường d'Espagne Saigon, nơi đây có ban tái tử dờn ca mỗi đêm.

Bồn hiệu sẽ in cuốn bản dờn Guitare và Mandoline của M. Ba Cây, là một thầy dờn rất thiện-nghệ trong hai môn dờn này, ai ai cũng biết.

Imp. Bao - Ton - Saigon